



บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้น ดังท่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้นำชุมชนภาครัฐบาลและผู้นำชุมชนภาคเอกชน ที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานโรงเรียนมัธยมเพื่อพัฒนาชนบท (มพช.) ในเขตการศึกษา 7 ซึ่งผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อมูลจากโรงเรียน มพช. สำนักงานเขตการส่งเสริมพัฒนาชุมชน แผนกปกครอง สำนักงานสาธารณสุข และสำนักงานศึกษาธิการ ที่ทำการอำเภอที่โรงเรียน มพช. ทั้งอยู่ พบร้า มีผู้นำชุมชนซึ่งถือเป็นประชากรของ การวิจัยครั้งนี้ 291 คน เป็นผู้นำภาครัฐบาล 155 คน ผู้นำภาคเอกชน 136 คน ดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรผู้นำชุมชนภาครัฐบาลและภาคเอกชน จำแนกตามที่ตั้ง
โรงเรียนมัธยมเพื่อพัฒนาชุมชน (มพช.1) ในเขตการศึกษา ๗

รายชื่อชุมชน	จำนวนประชากร	
	ภาครัฐบาล	ภาคเอกชน
อำเภอไฟฉาย จ.นราธิวาส	24	20
อำเภอสามเงา จ.ตาก	17	16
อำเภอบางกระหุ่ม จ.พิษณุโลก	21	20
อำเภอท่างาน จ.กำแพงเพชร	19	15
อำเภอพิริยะ จ.อุตรดิตถ์	18	15
อำเภอศรีเทพ จ.เพชรบูรณ์	18	16
อำเภอห้วยคุดอ จ.พิจิตร	20	17
อำเภอศรีนคร จ.สุโขทัย	18	17
รวม	155	136

กลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้เกณฑ์การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจาก
ตารางของ เกรจซี และ มอร์แกน¹ โดยมีความเชื่อมั่นที่ 95% การเลือก
กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งเป็นกลุ่ม (cluster sampling) โดยสุ่มชุมชนที่เป็น

¹ Robert V. Krejcie and Dayle W. Morgan, "Determining Sample Size for Research Activities," Educational and Psychological Measurement V.30 No.30 (Autum 1970): 607-608.

ที่ตั้งโรงเรียนมีข้อมเพื่อพัฒนาชนบท 5 แห่ง จากทั้งหมด 8 แห่ง ผู้นำชุมชนทุกคนในชุมชน 5 แห่งนี้คือ กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา รวมกลุ่มตัวอย่างจำนวน 190 คน เป็นผู้นำภาคครรภ์บaal 101 คน ผู้นำภาคเอกชน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 65.29 ของจำนวนประชากร ตั้งแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนผู้นำชุมชนในเขตการศึกษา 7 ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

รายชื่อชุมชน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้นำชุมชน	
	ภาคครรภ์บaal	ภาคเอกชน
อำเภอไฟฉาย	จ.นครสวรรค์	24 20
อำเภอพิชัย	จ.อุตรดิตถ์	18 15
กิ่งอำเภอทับคล้อ	จ.พิจิตร	20 17
อำเภอบางกระฐุ	จ.พิษณุโลก	21 20
อำเภอศรีนคร	จ.ลุ่ยทัย	18 17
รวม		101 89

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ประเภท คือ แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์

1. แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 2 ชุด สำหรับผู้นำชุมชนภาคครรภ์บaal ครอบ 1 ชุด และผู้นำภาคเอกชน ครอบ 1 ชุด แบบสอบถามทั้งสองชุดมีข้อความที่เหมือนกัน แต่ทางกันที่คำชี้แจง

แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบจำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามแบบประเมณค่าเกี่ยวกับบทบาทของผู้นำชุมชนด้านการให้ความรู้ และบริการชุมชนที่มีในโรงเรียนมัธยม เพื่อพัฒนาชนบท จำนวน 41 ข้อ

การให้คะแนน กำหนดน้ำหนักของคะแนนเป็น 4 ระดับ คือ	
เห็นว่าได้ปฏิบัติอย่างที่สุด หรือ ควรปฏิบัติอย่างที่สุด	4 คะแนน
เห็นว่าได้ปฏิบัติอย่าง หรือ ควรปฏิบัติอย่าง	3 คะแนน
เห็นว่าได้ปฏิบัติอย่าง หรือ ควรปฏิบัติอย่าง	2 คะแนน
เห็นว่าได้ปฏิบัติอย่างที่สุด หรือ ควรปฏิบัติอย่างที่สุด	1 คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบประเมณค่าและปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาของผู้นำชุมชนในการดำเนินงานด้านการสอนประชาชน และบริการชุมชนรวมกับโรงเรียนมัธยม เพื่อพัฒนาชนบท และขอเส้นօ necessitàทางแก้ไขปัญหานั้น รวม 21 ข้อ

การให้คะแนนและกำหนดน้ำหนักของปัญหา แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ	
เป็นปัญหามากที่สุด	4 คะแนน
เป็นปัญหามาก	3 คะแนน
เป็นปัญหาน้อย	2 คะแนน
เป็นปัญหาน้อยที่สุด	1 คะแนน

ขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้คำนึงถึงความลักษณะขั้น ดังนี้

ก. ศึกษาเอกสาร วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัยที่เกี่ยวของกับโครงการโรงเรียนมัธยม เพื่อพัฒนาชนบท พร้อมทั้งสัมภาษณ์หารคุณวุฒิและเจ้าหน้าที่โครงการพิเศษ (สคศ.) กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อหาแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

ข. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญงานด้านพัฒนาชนบทของ 4 กระทรวงหลัก ตลอดจนผู้รับผิดชอบโครงการ มพช. จำนวน 5 ท่าน ตรวจพิจารณาความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความหมายของคำถาม

ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน คือ

1. ดร. สวัสดิ์ อุดมโภจน์ ผู้อำนวยการโครงการพิเศษ กรม
สามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

2. อาจารย์ เปรมนาถ รอดเพชร ผู้ช่วยผู้อำนวยการโครงการ
พิเศษ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

3. นายพัฒน์ บุญยรักพันธุ์ ที่ปรึกษาระบบการพัฒนาชุมชน ที่ปรึกษา
สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชุมชน ที่ปรึกษาสภาสหกรณ์แห่งชาติ และอดีตอธิบดีกรมการพัฒนา-
ชุมชน

4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัลย์พิทย์ สาชลวิจารณ์ อาจารย์ภาษาอังกฤษ
โภชนวิทยา คณะสารสนเทศสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

5. นาง พิงพิศ คุณยพัชร์ หัวหน้าฝ่ายเกษตรฯ กอง
ส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจแก้ไข และเสนอแนะจากผู้ทรง-
คุณวุฒิไปปรับปรุงใหม่แล้วนำไปทดลองใช้ (try out) กับผู้นำชุมชนในเขตการศึกษา
ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง ที่อำเภอไทรโยง จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 30 คน
เพื่อนำไปหาความเที่ยง (reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สครัมประสิทธิ์
แอลfa (α - Coefficient) ของครอนบาก (Cronbach) ให้ความเที่ยง
ของแบบสอบถามบทบาทที่ปฏิบัติจริง 0.97 ความเที่ยงของแบบสอบถามบทบาทที่คาด-
หวัง 0.95

๒. การสัมภาษณ์ เพื่อประโยชน์ในการอภิปรายผล หลังการวิเคราะห์แบบ
สอบถามแล้วสัมภาษณ์ผู้นำชุมชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชน ผู้ทรง-
คุณวุฒิและผู้รับผิดชอบโครงการโรงเรียนมัธยมเพื่อพัฒนาชุมชน รวมทั้งสิ้น 11 ท่าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้น ดังนี้

๑. ติดต่อขออนุญาตและขอความร่วมมือจากผู้ราชการจังหวัด ในเขตการ-

- ศึกษา 7 โดยทำหนังสือแนะนำตัวจากบัญชีทิวทယาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. นำหนังสืออนญาตจากจังหวัดไปยังนายอำเภอ เพื่อขอความอนุเคราะห์ที่ใหญ่ไว้จัดแบบสอบถามแก้ผู้นำชุมชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างคุยคนเอง รวมทั้งสิ้น 190 ฉบับ พร้อมทั้งขอตัว วัน เวลา ในการรับแบบสอบถามคืน
 3. รับแบบสอบถามคืนคุยคนเอง ปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามที่ใช้ได้จำนวน 186 ฉบับ จากผู้นำชุมชนภาครัฐบาล 97 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.04 ได้รับจากผู้นำภาคเอกชน ครบทั้ง 89 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนแบบสอบถามที่แจกไปแล้วได้รับคืน

กลุ่มตัวอย่าง	แบบสอบถาม ที่แจกไป	แบบสอบถาม ที่ได้รับคืน	ร้อยละ
ผู้นำชุมชนภาครัฐบาล	101	97	96.04
ผู้นำชุมชนภาคเอกชน	89	89	100.00
รวม	190	186	97.89

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้ค่าร้อยละ ซึ่งคำนวณโดยใช้สูตร¹ ดังนี้

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนคุณภาพทั้งหมด}}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}} \times 100$$

¹ ประกอบ บรรณสุทธิ, สถิติประยุกต์สำหรับครุ (กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2522), หน้า 28.

2. วิเคราะห์ข้อมูลค้านความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงและบทบาทที่คาดหวังของผู้นำชุมชนในการสอน และบริการชุมชน ที่มีในโรงเรียนมัธยมเพื่อพัฒนาชนบท ตามขั้นตอน ดังนี้

- 2.1 ตรวจให้คะแนนแต่ละข้อความตามลำดับของคะแนนที่กำหนดไว้
- 2.2 นำคะแนนแต่ละข้อความมาคำนวณหาค่ามัธยฐาน (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การคำนวณหาค่ามัธยฐาน (\bar{X}) ใช้สูตร 1

$$\begin{aligned} \bar{X} &= \frac{\sum X}{n} \\ \text{เมื่อ } \bar{X} &= \text{ ค่าคะแนนเฉลี่ย} \\ \sum X &= \text{ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด} \\ n &= \text{ จำนวนคนในกลุ่มทั้งหมด} \end{aligned}$$

การแปลความหมายของคะแนน ปรับปรุงจากแนวคิดของเบสท์ ²			
ดังนี้	3.56 - 4.00	ความหมาย	ปฏิบัติตาม
	2.56 - 3.55	ความหมาย	ปฏิบัติถอนข้างมาก
	1.56 - 2.55	ความหมาย	ปฏิบัติน้อย
	1.00 - 1.55	ความหมาย	ปฏิบัติน้อยมากหรือไม่มีอย่างสัก

การคำนวณหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตร 3

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

¹ ลวน สายยศ และ อังคณา ตันติรัตนานนท์, สถิติวิทยาทางการศึกษา (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2515), หน้า 51.

² John W. Best, Research in Education (Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1959), pp. 180-190.

³ ลวน สายยศ และ อังคณา ตันติรัตนานนท์, สถิติวิทยาทางการศึกษา, หน้า 100.

เมื่อ S.D. = ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

Σx = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

Σx^2 = ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n = จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3. ทดสอบความแตกต่างเกี่ยวกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงระหว่างผู้นำชุมชนภาค
รัฐบาลกับภาคเอกชน โดยการทดสอบค่า t (t-test) โดยใช้สูตร¹

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{s_p^2 \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

โดยที่ s_p^2 = ความแปรปรวน (pooled variance)

$$\text{หาได้จาก } s_p^2 = \frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

\bar{x}_1, \bar{x}_2 = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

n_1, n_2 = จำนวนข้อมูลของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

s_1^2, s_2^2 = ความแปรปรวนชั่งหาได้จากคำว่า
เบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

ยกกำลังสอง

4. วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาของผู้นำชุมชนในการให้ความรู้และ
บริการชุมชนร่วมกับโรงพยาบาล นพช. ตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ตรวจให้คะแนนแตละข้อความ ตามน้ำหนักของคะแนนที่กำหนดไว้

¹ นฤทธิรัตน์ กิจปรีดาภิสุทธิ์, ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์
(กรุงเทพมหานคร: หางทุนส่วนจำกัดพะนัง, 2524), หน้า 246.

4.2 นำคะแนนแต่ละข้อคำนวณมาคำนวณหาค่า (\bar{x}) และ ($S.D.$)
โดยใช้สูตร เช่นเดียวกับข้อ 2.2

การแปลความหมายของคะแนนໄค์ปรันปรงจากความคิดของเบสท์¹

ดังนี้	3.56 - 4.00	ความหมาย	เป็นปัญหามากที่สุด
	2.56 - 3.55	ความหมาย	เป็นปัญหามาก
	1.56 - 2.55	ความหมาย	เป็นปัญหาน้อย
	1.00 - 1.55	ความหมาย	เป็นปัญหาน้อยที่สุด

5. ขอเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ปัญหาของผู้นำชุมชนในการสอนประชาธิรัฐ
และบริการชุมชนรวมกับโรงเรียน มพช. ซึ่งเป็นแบบปลายเปิด นำมาร่วมสรุป
และแจกแจงความถี่

¹ John W. Best, Research in Education, pp. 180-190.